

Publicerad 2009-06-07 11:14 av anits

*en tanke som kom till mig igår, när trött och svettig,
kunde vrida på kranen och vattnet strilade över mig*

VARFÖR MAMMA?

Jag förstod det inte då, förstår det inte nu
varför fick inte jag och barnen komma hem
till dig och duscha och bada

Varför mamma lät du mig inte göra det,
du visste hur jag hade det, men du ville
inte hjälpa

Mina barn var ju dina barnbarn, jag kände
mig aldrig älskad av dig, men visst hade du
för barnens skull, låta dom få komma och bada

Jag vet inte vad hade gjort dig, har tänkt
mycket på det ibland, i mina tankar i mina
funderingar, förstår jag ingenting

Men nu har jag en dusch, kan duscha när
jag vill, mina barn dina barnbarn har också
både dusch och badkar

Jag har klarat mig genom livet, trots många
motgångar och misslyckanden, mina barn dina
barnbarn har det bra, fina familjer jag har fått
barnbarn

Jag skulle aldrig neka något av mina barn eller
barnbarn hjälp om dom skulle behöva

Varför mamma? Vad hade jag gjort? Vad var
det för fel på mig? Mina syskon behandlade
du aldrig som du behandlade mig.

Varför mamma? Svar på mina frågor får jag
aldrig, det är försent, men om jag frågat
innan det var sent

Hade du svarat mig då, mamma?

anits 7 juni 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten